

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0244

Konferencja wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 czerwca 2017 r. w sprawie konferencji wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (2017/2653(RSP))

(2018/C 307/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ oraz jej celów,
  - uwzględniając zbliżającą się konferencję wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów), która ma się odbyć w siedzibie głównej ONZ w dniach 5–9 czerwca 2017 r.,
  - uwzględniając czwartą konferencję wysokiego szczebla Unii Europejskiej zatytułowaną „Nasz ocean”, która ma się odbyć na Malcie w dniach 5 i 6 października 2017 r.,
  - uwzględniając konferencję ministerialną poświęconą rybołówstwu na Morzu Śródziemnym, która odbyła się na Malcie w dniu 30 marca 2017 r.,
  - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 10 listopada 2016 r. zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” (JOIN(2016)0049),
  - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie wymagające odpowiedzi ustnej na temat konferencji wysokiego szczebla ONZ w sprawie wsparcia wdrażania 14. celu zrównoważonego rozwoju (konferencja ONZ nt. oceanów) (O-000031/2017 – B8-0311/2017),
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że oceany i morza mają kluczowe znaczenie dla naszego życia i dobrobytu oraz dla naszej przyszłości; mając na uwadze, że postępujące obecnie szybkie pogorszenie stanu oceanów – obejmujące ocieplenie i zakwaszenie oceanów, bielenie koralowców, coraz większą presję na zasoby rybne i rosnące ilości odpadów morskich – jest dla nas niepokojącym sygnałem, że przyszedł czas na podjęcie działania w celu zmobilizowania przywództwa niezbędnego do ochrony naszych oceanów;
- B. mając na uwadze, że komisarz K. Vella apeluje o więcej działań i zaangażowania ze strony UE na rzecz ochrony naszych mórz i oceanów;
- C. mając na uwadze, że zagrożenia dla ekosystemów i łowisk, jakie stwarza działalność związana z niebieskim wzrostem, np. górnictwo morskie, poszukiwanie złóż ropy naftowej, energetyka pływów i fal oraz ryzyko, jakie działalność ta pociąga za sobą, są niepewne, mają charakter transgraniczny i wpływają na obszary, na których prowadzi się tradycyjne połowy;
- D. mając na uwadze, że dostęp rybaków zajmujących się tradycyjnym łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym do rynków i zasobów jest jednym z priorytetów programu działań ONZ do roku 2030; mając na uwadze, że rybacy powinni mieć prawo głosu na wszystkich etapach procesu decyzyjnego związanego z polityką rybołówstwa;
- E. mając na uwadze, że tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne odpowiada za ponad 90 % zatrudnienia w rybołówstwie, z czego około połowę stanowią kobiety, i w przybliżeniu za 50 % światowych połowów ryb; mając na uwadze, że zgodnie z niewiążącymi wytycznymi FAO na rzecz ochrony zrównoważonego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne stanowi cenne źródło białka zwierzęcego dla miliardów ludzi na całym świecie, a często wspiera też lokalną gospodarkę społeczności nadbrzeżnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje podjętą inicjatywę polegającą na zwołaniu konferencji wysokiego szczebla UE w celu skupienia uwagi na konieczności globalnego działania na rzecz ograniczenia niekorzystnego wpływu działalności człowieka na oceany;
2. zauważa, że mimo zobowiązania do ograniczenia przełowienia na świecie do 2015 r., powziętego podczas światowego szczytu poświęconego zrównoważonemu rozwojowi, który odbył się w 2002 r. w Johannesburgu, nadal przełowionych jest 31,4 % światowych zasobów rybnych; przypomina, że przełowienie stanowi poważne zagrożenie nie tylko dla całych ekosystemów morskich, ale i dla bezpieczeństwa żywnościowego oraz stabilności gospodarczej i społecznej mieszkańców regionów nadbrzeżnych na całym świecie;
3. jest zaniepokojony poważnym negatywnym wpływem zakwaszenia oceanów na wiele morskich organizmów w wyniku zwiększających się poziomów dwutlenku węgla; podkreśla konieczność opracowania skutecznych środków adaptacyjnych i międzysektorowych środków łagodzących w celu zbudowania odporności na zakwaszenie oceanów i szkodliwy wpływ zmiany klimatu na oceany i ekosystemy przybrzeżne;
4. podkreśla konieczność wdrażania w ramach zarządzania światowym rybołówstwem podejścia ekosystemowego i ostrożnościowego, jak zapisano w traktatach oraz we wspólnej polityce rybołówstwa, tak aby odbudować i utrzymać eksploatowane zasoby ryb powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
5. apeluje, aby wszelkie decyzje dotyczące dotacji w rybołówstwie uwzględniały specyfikę tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, jego lokalny charakter, a także fundamentalną rolę w zapewnieniu suwerenności żywnościowej oraz ekonomicznego i społecznego przetrwania społeczności nadbrzeżnych;
6. zachęca poszczególne państwa, aby wywiązywały się ze swoich obowiązków państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu, w szczególności:
  - państwo bandery – poprzez pełne wdrożenie międzynarodowych i krajowych środków w zakresie zarządzania, aby zapewnić przestrzeganie zasad przez statki pływające pod jego banderą;
  - państwo nadbrzeżne – poprzez zapewnienie zrównoważonych połowów na wodach znajdujących się pod jego jurysdykcją i poprzez kontrolowanie dostępu do tych wód w celu zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (NNN);
  - państwo portu – poprzez ratyfikowanie i pełne wdrożenie umowy FAO (Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa) o środkach stosowanych przez państwo portu;
  - państwo zbytu – poprzez podjęcie środków w celu zapewnienia lepszej koordynacji między zwalczaniem połowów NNN a polityką w zakresie handlu i zbytu;
7. podkreśla znaczenie zachowania co najmniej 10 % obszarów nadbrzeżnych i morskich zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14.5;
8. podkreśla znaczenie celu zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14.7 pod względem zwiększenia korzyści gospodarczych płynących ze zrównoważonego wykorzystywania zasobów morskich dla małych rozwijających się państw wyspiarskich i krajów najsłabiej rozwiniętych, m.in. poprzez zrównoważone zarządzanie rybołówstwem, akwakulturą i turystyką;
9. wzywa do wzmocnienia zrównoważonego zarządzania rybołówstwem, m.in. poprzez wdrażanie środków zarządzania opartych na nauce;
10. apeluje o wzmocnienie współpracy regionalnej między wszystkimi państwami w zakresie zarządzania rybołówstwem na rzecz zrównoważonego i sprawiedliwego eksploatowania gatunków migrujących, zwłaszcza poprzez naukowe oceny stad, monitorowanie, nadzorowanie i kontrolowanie działalności połowowej, do czego wzywano w porozumieniu ONZ o zasobach rybnych z 1995 r. i podczas trzech konferencji przeglądowych w 2006 r., 2010 r. i 2016 r.; uważa, że wszystkie gatunki eksploatowane w celach handlowych należy objąć zakresem działalności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) o zwiększonych uprawnieniach, aby skutecznie egzekwować decyzje i sankcje dotyczące zarządzania;
11. wzywa Komisję i Radę do dalszego promowania zasad i celów wspólnej polityki rybołówstwa;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Sekretariatowi UNFCCC z prośbą o rozpowszechnienie jej wśród wszystkich stron spoza UE.